

REPORTAGE GROEPSWONEN IN TREK BIJ OUDEREN

‘Hier wordt een beetje op je gelet’

Waarom in je eentje in een te groot huis wonen als je ook samen met leeftijdsgenoten kan leven? Groepswonen voor vijftigplussers wint aan populariteit, zien de organisaties Groepswonen door Ouderen en Centrum Groepswonen.

Christy Dollen

Links staan glazen wijnwit, rood én rosé - klaar. Rechts jus d'orange en andere frisjes. Allemaal om aspirant-leden te verwelkomen in woongroep Anna Paulowna in Den Haag. Voordat iemand hier komt wonen, stemmen de bewoners op geheel democratische wijze voor of tegen. Een nieuwe buurman - of vrouw moet wel in de groep passen natuurlijk.

Dus wordt er vandaag wat afgekletst. Onder het genot van een wijntje, of een frisje, in de grote achtertuin van het wooncomplex. Zo proef je al een beetje van het leven hier. Danny de Raadt (71) is voorzitter van de woongroep en woont inmiddels twee jaar in een van de appartementen. In totaal zijn er veertien woningen in de sociale huursector. Acht tweekamerwoningen, vier driekamerwoningen en twee vierkamerwoningen. De grootste is 100 vierkante meter, de kleinste 47 vierkante meter. De huurprijzen verschillen per grootte.

Huis verkocht

„Ik woonde tijdelijk bij mijn ex-partner, we hadden het huis verkocht en ik had niets meer. Dus zocht ik naar een oplossing”, vertelt De Raadt. „Zo gaat het bij de meesten. De relatie gaat uit, maar je wilt niet alleen wonen, op een galerijflatje waar je alleen zit als de voordeur dichtgaat. En waar je je burens niet kent. Via de voorzitter van een andere woongroep hoorde ik hierover. Dat kan ook, dacht ik.”

Hij ging het 'traject' in. Werd reser-

De relatie gaat uit, maar je wilt niet alleen wonen, op een galerijflatje waar je alleen zit als de voordeur dichtgaat

- Danny de Raadt (71)

velid van de woongroep. Kwam op dagen als vandaag om met elkaar kennis te maken. „Ik nam altijd een gebakje mee van Maison Kelder.” Hij grijnst. „Toen er een plek vrijkwam werd ik unaniem gekozen.”

Het samenwonen met anderen bevalt. Volgens De Raadt heeft iedere woongroep zijn eigen karakter. Bij de één komen bewoners vaak samen, bij de ander wat minder. Hier is er op vrijdagmiddag een borrel en op zondag een koffieuurtje. De bewoners delen gemeenschappelijke ruimtes als de tuin en een logeerkamer. „Ik vind die losse structuur beter. De meesten hier doen nog wat, werken bijvoorbeeld nog. Dat beviel mij. Het eerste wat hier trouwens wordt gezegd: wij zijn geen mantelzorgers.”

Tientallen woongroepen

In Den Haag zijn er tientallen woongroepen verdeeld over de stad. In Houtwijk, bij de Mient, Loosduinen, het centrum, het Zeeheldenkwartier of Segbroek. Voor ieder wat wils. In totaal zijn er tussen de zestig en zeventig woongroepen, waarvan er 39 staan geregistreerd bij Centrum Groepswonen. „Dat is goed voor in totaal 1051 zelfstandige wooneenheden”, aldus een woordvoerder van de organisatie.

In regio Haaglanden staan er ruim 2000 mensen die geïnteresseerd zijn in groepswonen in het bestand van Centrum Groepswonen. De organisatie ziet een groeiende belangstelling. Niet alleen onder ouderen, ook onder jongeren. De redenen die de geïnteresseerden opgeven, sluiten aan bij de redenen waarom De Raadt voor deze woonvorm koos.

„Aanspraak en gezelligheid”, aldus

‘Zelfstandig leven én verbonden zijn met anderen’

Er zijn verschillende, nieuwere vormen van groepswonen, laat de Ouderenbond (ANBO) weten.

Kangoeroewoningen, bestaande uit twee woningen met een eigen voordeur, maar wel van binnen verbonden via een trap of tussendoor. Zo kan iemand wonen met een mantelzorger in het huis ernaast. Ook heb je de al bekende aanleunwoning. Daarnaast bestaan er levensloopbestendige woningen, deze huizen zijn eenvoudig aan te passen, mocht dat nodig zijn. Staedion, die vijftien woongroepen in het bezit heeft, ziet geen toemendende interesse, aldus een woordvoerder. „Wij zien wel een groeiende behoefte aan nieuwe initiatie-

de woordvoerder. „Het delen van gemeenschappelijke voorzieningen, zoals de tuin, logeerruimte, samen activiteiten ondernemen. En een oogje in het zeil houden. Maar ook duurzaamheid en kosten delen zijn drijfveren.”

Ook Groepswonen door Ouderen ziet een toenemende belangstelling. Bij de organisatie zijn achttien woongroepen aangesloten. Iedere maand is er een bijeenkomst om geïnteresseerden te informeren. „En je ziet dat die steeds meer worden bezocht”, zegt vice-voorzitter Jan van Heusden. „Het is denk ik een perfecte vorm om eenzaamheid onder ouderen te voorkomen. Er wordt in de goede zin van het woord een beetje op je gelet.”

ven voor een combinatie van wonen en zorg voor ouderen.”

Verhuurder Staedion is daarom onlangs met een nieuw concept gestart: 'Wonen met een Plus'. „In het algemeen zien wij dat ouderen zoeken naar behoud van zoveel mogelijk zelfstandigheid van hun eigen leven en verbondenheid met anderen.”

Het grootste deel van de woongroepen huurt via een woningcorporatie. De huurprijs varieert per grootte van de woning, sommige appartementen vallen binnen de lage sociale huur, andere binnen de vrije sector en hoge sociale huur. In hetzelfde complex kunnen er verschillende vormen zijn.

Hij kan het weten. In 2018 kwam Van Heusden zelf voor het eerst in aanraking met groepswonen. De Hagenaar woonde in zijn eentje in een appartement, in een flatgebouw van twaalf etages in Kijkduin. „Ik voelde me erg eenzaam daar.”

Verkeerd beeld

Eerst dacht hij dat bij groepswonen iedereen alles samen deed. Maar dat bleek een verkeerd beeld. Van Heusden ging zich oriënteren, bezocht vijf woongroepen. Inmiddels woont hij sinds een paar jaar in Ypenburg, bij een groep die het beste bij hem past. Zijn beste beslissing ooit. „In de zin van eenzaamheid bestrijden. Je hoeft ook niet overal aan mee te doen.”

Het is gelijk een tip voor geïnteresseerden: vindt een groep die bij jou past. „Anders kan er onmin ontstaan, grote problemen. Je moet er heel goed over nadenken. Ik heb er vijf bezocht, voelde me hier thuis. Het kan lang duren, maar loop mee met groepen. Kom bij borrelmomenten. Dan leert de groep jou kennen, maar jij ook de groep.”

Geweldig

Terug naar de tuin van de woongroep in de Anna Paulownastraat. Naar Liesbeth Helleman (65), die zoals Van Heusden al tipte, de bewoners hier leert kennen. Ze loopt rond met een schaal met worst en kaas, kletst even met De Raadt. „Leuk he”, zegt hij, „dat doet ze vaker.” Ze lijkt volkomen op haar plek. Maar woont hier nog niet.

De zestiger is zich aan het oriënteren, vertelt ze. Is ook al bij andere woongroepen langs geweest. Deze vorm van wonen kende ze nog niet. „Maar ik vind het geweldig.” Ze knikt erbij. „Ik wil niet alleen wonen, heb wel leuke burens en een grote vriendenkring, maar daar loop je niet zo snel bij binnen. Het is fijn om mensen om je heen te hebben die jouw levensverhaal kennen. En ik ben nu nog redelijk jong, maar word ouder.”

Nog een reden om een groepswoning te overwegen: in je eentje in een te groot huis wonen. Een van de aspirant-leden (liever niet met naam in de krant) komt daarom vandaag kijken. In haar eentje woont ze in een woning van drie etages aan de Groot Hertoginnelaan. Veel ruimte, alleen de verhuurder doet er niet veel meer

▲ **Danny de Raadt is voorzitter van de woongroep in de Anna Paulownastraat. Ze hadden een open dag.** FOTO FRANK JANSSEN

aan, zegt ze. „Dat ben ik zat. Maar ik ben vooral hier omdat ik ook gewoon kleiner wil wonen. Het is een grote stap, maar ik moet er weg. Zeker nu ook met die gasprijzen, ik heb daar nog een gaskachelletje staan. Geen dubbele, maar enkel glas nog uit de oorlog.” Ze zucht. „Ik heb het de afgelopen winter zo koud gehad.”

Waarom ze niet naar een kleiner appartement gaat? Ook deze dame woont liever niet helemaal alleen. „Hier woon je zelfstandig, heb je je eigen woning, maar ben je ook met elkaar. En dan niet verplicht om met elkaar elke zaterdag te eten. Zelfstandig, maar samen.”

Passen

Volgens bewoonster Renate de Usser is er bij haar woongroep van Anna Paulowna een lijst van 21 mensen die graag hier een appartement krijgen. Niet iedereen komt er ook daadwerkelijk te wonen. Grappend: „We voeren ze eerst dronken.” Dan weer serieus: „Nee, we kijken eerst of ze hier wel of niet passen. Soms merk je dat direct.” Vandaar ook de middagen dat de aspirant-leden langskomen voor een drankje en een knabbelletje.

Zelf woont ze hier alweer tien jaar. En is ze bij Anna Paulowna helemaal thuis. Toch waarschuwt ze dat dit niet voor iedereen is. „Het is zo belangrijk om van tevoren goed te informeren. Ga langs bij meerdere groepen, kies diegene waarbij je merkt dat je met de bewoners op dezelfde golflengte zit. Ga naar dit soort middagen toe. Het is goed om zeker te weten dat je echt ergens tussen past.”